

at man i for høj Grad har tænkt sig, at, naar man blot fik en Aktielov, vilde man undgaa saadanne Kalamiteter som dem, vi have haft og fremtidig ville faa, saaledes som man ogsaa har dem i andre Lande. Og hvad er det for Kalamiteter, vi have haft, som kunne henføres til Mangelen af en Aktielov? Ret beset tror jeg ikke, at de ere saa store. Bankkrisen af 1908, der dog var af nogenlunde lokal Art, vilde jeg tro, at der vilde have været lige saa god Mulighed for at forhindre ved den Banklov, som er under Forberedelse, og som vi forhaabentlig faa. Og vi have i alt Fald set, at Dommerne have forstaaet at værdsætte de Handlinger, der da bleve begaaede. I alt Fald kan man ikke deri søge en særlig Begrundelse til at faa en Aktielov. Jeg tror, at den Omstændighed, at Alberti-Katastrofen kom i det samme Aar, satte Sindene i yderligere Bevægelse, uagtet de Forhold ikke havde noget som helst med en manglende Aktielovgivning at gøre. Det var jo slet ikke Aktieselskabssvindet, men Bedrageri af en helt anden Art. Men, som sagt, Kravet er gammelt, og det kan siges at være vokset. Der er sikkert en Stemning hos alle for at faa en Aktielovgivning, og man kan, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) meget rigtig sagde, betegne Danmark som vistnok det eneste Land i Europa, der ikke har en Aktielov. Man kan vel derfor sige, at nu skulle vi ogsaa med. Og vi ere nu komne saa vidt, at vi for os have liggende Forslag til en Aktielov, som er blevet til ved en Kommissionsbehandling, jeg havde nær sagt en dobbelt Kommissionsbehandling, i alt Fald er det et revideret Kommissionsforslag, der ligger for os. Selv om den højtærede Minister og vel heller ikke nogen anden gør sig nogen Illusion om at faa Forslaget gennemført i denne Samling, maa vi jo se paa det, som det nu foreligger. Ligesom de to ærede foregaaende Talere vil ogsaa jeg betegne Forslaget som et meget smukt og godt Arbejde. Og hvis dette Forslag var en Besvarelse paa en Prisopgave, udsat af det juridiske Fakultet, kunde jeg tænke mig, at det havde faaet Universitetets Guldmedaille. Derimod tror jeg ikke, at det praktiske Livs Mænd ville værdsætte det saa højt. De ville mene, saaledes som det allerede er sagt, at det er meget godt, men det gaar for vidt. Jeg har det Indtryk, at de Herrer meget dygtige Jurister, der havde Sæde i Kommissionen, have faaet Overtaget over de handelskyndige i den. Det minder mig om en Udtalelse, jeg

læste om højsalig Christian den Femte, der, da Griffenfeldt forelagde en vistnok udmærket Forordning, sagde: Det er meget fortræffeligt, men der er for mange Slags Kød i den Frikassé. Jeg tror, at man kan sige det samme her. Man har villet for meget, og det er derfor ikke blevet saa brugeligt for det praktiske Liv, som det gerne skulde være. Naar der er den stærke Stemning for en Aktielov, naar man synes, at der er begaaet Ting ved Aktieselskaberne, som man ikke synes om, tror jeg, at det kommer af, at der er saa uhyre mange smaa Aktieselskaber, som i og for sig næsten ere saa smaa, at det grænser til det latterlige. Spørger man efter Svindel ved de store Aktieselskaber, i alt Fald ud over den Banksvindel, jeg talte om, vil man have svært ved at vise, at der her i Landet i de senere Aar har været nogen virkelig stor Aktiesvindet. Forholdet er nu det, at de Kapitaler, der stikke i Aktieselskaber, ere ret store, endogsaa saa store, at de i og for sig berettigede Kravet om en Lovgivning paa dette Omraade. Vi havde ved Udgangen af 1910 2,876 Aktieselskaber med en Kapital paa 804 Mill. Kr. Deraf havde 1,030, altsaa over $\frac{1}{3}$, kun en Kapital af under 10,000 Kr., og deres samlede Kapital var kun 3 Mill. Kr. Det viser jo, hvor urimelig lavt vi ere komne ned med disse smaa Aktieselskaber, hvis Kapital er rent forsvindende, naar man ser paa den samlede Kapital. Den ærede første Taler har ogsaa Ret i, at Aktieselskaber florere særlig i pengeregelige og opadgaaende Perioder. Medens vi saaledes før 1870 kun havde 50 Aktieselskaber, kom der i Perioden fra 1870 til 1874, der ikke alene for Danmark, men ogsaa for det øvrige Europa, var en Opgangsperiode, Gang i det, idet man da fik 60 Aktieselskaber med en Kapital af 163 Mill. Kr. Det vil sige, at Kapitalløbet blev 3-, ja, rettere 4-doblet. Den stærkeste Forøgelse derefter kom under den pengeregelige Periode 1895—99, hvor vi, som det maaske erindres, havde den laveste Diskonto, vi overhovedet have kendt i Mands Minde. Da kom der 365 Selskaber, ogsaa med en meget betydelig Kapital.

Jeg gaar altsaa ud fra, at vi skulle have en Aktielov, og jeg mener ogsaa, at det foreliggende Forslag som Forhandlingsgrundlag er godt. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) talte jo om Sagen i al sin Almindelighed, til Dels historisk, paa en særdeles fyldestgørende Maade. Jeg skal derfor ikke komme videre ind